

จิ้งหรีด

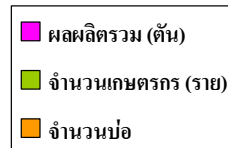
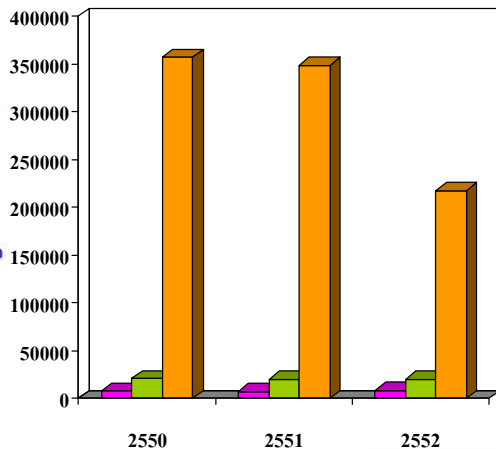

ชื่อไทย จิ้งหรีด (Cricket)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Acheta testacea* Walker

พื้นที่ที่เลี้ยงจิ้งหรีดมากที่สุด

จำนวนพันธุ์จิ้งหรีด		
ปี	จำนวนเกษตรกร(ราย)	จำนวน(บ่อ)
2549/2550	20,157	357,642
2550/2551	19,794	348,695
2551/2552	19,861	217,529

ปี	ผลผลิต(ตัน)	ผลผลิต(ตัน)	
		เฉลี่ย(กก./รุ่น/ปี)	มูลค่า
2549/2550	7,188.60	3.35	718.8 ล้านบาท
2550/2551	7,076.84	3.38	707.6 ล้านบาท
2550/2552	735,248	3.38	735 ล้านบาท

ที่มา : ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร(ผึ้ง)

จิ้งหรีด

ปัญหาอุปสรรค

1. นิยมบริโภคเฉพาะท้องถิ่น
2. การแปรรูปยังไม่หลากหลายและตรงต่อความต้องการของผู้บริโภค
3. ขาดการจัดการด้านการเลี้ยงและการตลาด

จุดเด่น

1. เลี้ยงง่าย โตเร็ว ขยายพันธุ์รวดเร็ว
2. ต้นทุนการผลิตต่ำ
3. เป็นห่วงโซ่อาหารให้แก่ไก่ชน ปลา และกบ
4. เป็นแหล่งอาหารโปรตีนในท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

1. ได้มีการส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่มการเลี้ยงจิ้งหรีดที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 19 จังหวัด ภาคเหนือในจังหวัดเพชรบูรณ์ ลำพูน แพร่ มีเกษตรกร รวม 19,861 รายจำนวนบ่อ 217,529 บ่อ ปริมาณการผลิตปีละ 735 ตัน คิดเป็นมูลค่า 735 ล้านบาท
2. ได้จัดสัมมนาเชื่อมโยงการตลาด ระหว่างผู้ผลิต พ่อค้า ผู้กระจายสินค้าให้เป็นเครือข่ายซึ่งกันและกัน
3. ฝึกอบรมพัฒนาความรู้แก่เกษตรกร

แนวโน้มสถานการณ์การผลิต

1. พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงจิ้งหรีด สายพันธุ์ การป้องกันกำจัดศัตรูจิ้งหรีด ระบบการจัดการ แหล่งอาหาร พัฒนา ระบบการเลี้ยงให้เป็นไปตามมาตรฐาน การเลี้ยง
2. พัฒนาแนวทางการดำเนินงานเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิต การเป็นห่วงโซ่อาหาร พัฒนารูปแบบการแปรรูปบรรจุภัณฑ์ ให้มีความหลากหลายและเป็นที่น่าสนใจของผู้บริโภค
3. ส่งเสริมประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ การบริโภคจิ้งหรีดและแมลงชนิดอื่นๆ ให้แพร่หลาย

